

Evangelí del dilluns de la setmana XXIX de durant l'any: el goig de compartir

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana XXIX de durant l'any. “Llavors em diré a mi mateix: Tens molts béns en reserva per a molts anys; reposa, menja, beu i diverteix-te”. Quan estem en companyia de Jesucrist, entrem pobres i sortim rics. Ell ens dona el seu cor perquè hi càpiguen les preocupacions dels altres, perquè puguem compartir amb tothom els dons que ens ha donat, per poder gaudir en

aquest món amb grandesa
d'ànima.

Evangelí (Lc 12, 13-21)

Un d'entre la gent digué a Jesús:

—Mestre, ordena al meu germà que es parteixi amb mi l'herència.

Ell li respongué:

—Home, ¿qui m'ha nomenat jutge o mediador entre vosaltres?

Aleshores digué a la gent:

—Estigueu alerta, gardeu-vos de tota ambició de riquesa, perquè, ni que nedi en l'abundància, la vida d'un home no depèn pas dels seus béns.

I els explicà una paràbola:

—A un home ric, la terra li va donar molt. Ell rumiava: “Què faré, si no tinc on guardar la meva collita?” I es

va dir: “Ja ho sé, què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans i hi guardaré tot el meu gra i els meus béns. Llavors em diré a mi mateix: Tens molts béns en reserva per a molts anys; reposa, menja, beu i diverteix-te.”

Però Déu li digué:

—Insensat! Aquesta mateixa nit et reclamaran la vida, i tot això que has acumulat, de qui serà?

Així passa amb el qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric davant de Déu.

.....

Comentari

Arran d'una petició perquè el Senyor actuï de jutge en el repartiment d'una herència, Jesús narra la paràbola de l'home ric que té com a

propòsit a la vida acumular béns per a si mateix, oblidant-se de les necessitats dels altres.

És interessant veure com Jesús arriba al cor de les persones. A partir d'una petició aparentment de poca importància, Jesús sap posar aquella persona davant del seu problema veritable. No tant l'herència, com la relació profunda amb el seu germà: per què et serveix tenir tants béns si al final acabes tancat en tu mateix, satisfet de tu, incapaç de veure el teu germà?

En aquesta paràbola, també nosaltres ens podem identificar amb el personatge principal. I no tant perquè tinguem molta riquesa material, sinó sobretot una gran riquesa espiritual. Tots som rics en energies, somnis, esperances, iniciatives, talents, capacitats. I la pregunta que Jesucrist ens fa és radical: Què faràs amb tota aquesta

riquesa? Viuràs per a tu, tancat en tu, satisfet de tu mateix?

Com assenyala el Papa Francesc, “Hi ha un misteri en la possessió de les riqueses! Tenen la capacitat de seduir-nos i fer-nos creure que som al Paradís terrenal. En canvi, aquest paradís terrenal és un lloc sense horitzó (...). Viure sense horitzó és una vida estèril, viure sense esperança és una vida trista.

L'aferrament a les riqueses ens produeix tristesa i ens fa estèrils. Dic aferrament, no dic administrar bé les riqueses, perquè les riqueses són per al bé comú, per a tothom. I si el Senyor les dona a una persona és perquè les faci servir en bé de tots, no només per a si mateix, no perquè les tanqui al seu cor; perquè després es torna corrupte i trist. Les riqueses sense generositat ens fan creure que som poderosos, com Déu. Però, al final, ens treuen el millor,

l'esperança” (Papa Francesc, *Homilia a Santa Marta*, 25 de maig de 2015).

Quan estem en companyia de Jesucrist, entrem pobres i sortim rics. Ell ens dona el seu cor perquè hi càpiguen les preocupacions dels altres, perquè puguem compartir amb tothom els dons que ens ha donat, per poder gaudir en aquest món amb grandesa d'ànima.

Luis Cruz / Photo: Pedro Lastra - Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dilluns-de-la-setmana-xxix-de-durant-lany-el-goig-de-compartir/> (14/08/2025)